«Estic enfonsat anímicament»

«Estic enfonsat anímicament»

Entrenador del Llançà. Tècnic del Llançà i professor de l'Escola d'entrenadors, a Lluís Moñíno li va tocar viure diumenge la cara més amarga del futbol quan va ser agredit al camp del Cabanes pel preparador i un jugador rival. Li va quedar una ferida a l'ull de la qual s'està recuperant. Ha denunciat als Mossos els seus agressors «perquè això no pot quedar impune».

JORDI ROURA GIRONA

Com es troba 24 hores després de l'agressió?
Ara millor, però amb els ulls haig d'anar amb molta cura perquè els tinc molt delicats i ja me'ls he operat dues vegades. M'ha quedat un ull dret bastant aparatós amb la ferida però hi veig força bé. Quan es van acabar els incidents ja m'hi veia però tothom em deia que tenia la ferida i l'ull vermell i que havia d'anar-m'ho a fer mirar. Primer vam anar a l'hospital de Figueres i d'allà em van derivar al Trueta de Girona. Hauré d'estar uns dies sense poder treballar, en observació, i ja m'han dit que si tinc problemes de visió o m'apareix qualsevol altre símptoma que alguna cosa no va bé torni a fer visitar per l'oftalmòleg.
Recorda com es van desencadenar els incidents?
Quan l'àrbitre va assenyalar el descans jo anava caminant cap als vestidors parlant amb el meu company sobre aspectes que caldria millorar i que havíem de comentar amb l'equip. De cop vam veure com jugadors del Cabanes eren envoltant l'àrbitre i que allà també hi havia el meu delegat mirant de posar pau. Vaig dir-li al meu company que potser hauríem d'anar a donar suport al delegat i a l'àrbitre, per separar els jugadors. Després va aparèixer l'entrenador del Cabanes i em va començar a insultar i a cridar, recordant-me el partit de la primera volta, i em va donar una bufetada. La meva primera reacció va ser la de tornar-m'hi, però algú em va fer veure que no ho havia de fer. Vaig caure a terra i allà va ser quan vaig rebre les puntades de peu d'un jugador d'ells. Em vaig limitar a protegir la cara per allò de l'ull sensible i tinc diversos morats a la cama.
L'acta diu que vostè va ser qui va «provocar» Toni Ferrer amb «insults i gestos».
Estic més enfonsat psíquicament que no pas físicament precisament per coses com aquestes. Jo no vaig fer res i no entenc per què l'àrbitre va escriure això. Suposo que es devia confondre. Diumenge al vespre vaig presentar denúncia als Mossos contra Toni Ferrer i el seu fill per les agressions de què vaig ser víctima i penso anar a per totes perquè comportaments com aquest no es poden permetre. Ara que estan tan de moda les campanyes contra la violència en el futbol i les pancartes, continuen passant coses com aquesta... L'informador del camp i el mateix president del Cabanes m'han admès que jo no vaig fer res ni vaig incitar a ningú. Jo treballo de torner a Empuriabrava en una empresa amb el meu germà i ara hauré d'estar uns dies sense poder-hi anar perquè m'han dit que de moment millor que no faci res.
Què espera a partir d'ara?
Que es faci justícia i que els agressors hagin de respondre davant del Comitè de Competició i també per la via judicial. No es pot donar aquesta imatge en un camp de futbol. Jo tinc 57 anys i no m'hi havia trobat mai, i no vull que es torni a repetir una situació com aquesta, tan desagradable, que em va passar a mi.

Font del document:
http://www.emporda.info/esports/2016/02/22/enfonsat-animicament/303848.html?utm_source=rss